

NK Eenwieleren – Eigenlijk zijn de banen van Flevonice aangelegd om op te schaatsen maar daar was zondag niets van te merken. De beste eenwielaars van ons land werkten zich in de warme lentezon in het zweet tijdens het NK. ‘Het lijkt misschien makkelijk, maar je moet echt doorzetten’, zegt Hannelore (13).

Door Jelger Woudstra

© MAX KLASBERG

‘Ik ben het meisje met de eenwieler’

‘Renners klaar!’ roept de starter. Dan volgen vijf piepjes en op het zesde spurten de eenwielaars weg. Na 800 meter en iets meer dan twee minuten komen ze over de finish. De nummers één en twee? Gert-Jan (13) en Stijn (13), allebei uit België. Het NK Eenwieleren (NKE) is een open toernooi en dus mogen deelnemers uit andere landen meedoen. Zij krijgen medailles voor hun afstandsoverwinning, maar de Nederlandse titel gaat naar de beste Nederlander. Bij de jeugd is dat Hannelore. Op de 800 meter, vijf kilometer en de slalom is ze telkens de beste van ons land. ‘Ik heb allemaal persoonlijke records gereden, dus het ging goed’, aldus de kersverse kampioene. Ze zit nu bijna vijf jaar op de eenwieler, nadat ze er één kreeg op haar achtste verjaardag. ‘Ik heb het in die zomer geleerd. Het lijkt misschien

makkelijk, maar je moet echt doorzetten. Je moet sturen met je heupen. En anders dan met een gewone fiets, kun je naar voren en naar achteren vallen.’ Sinds haar elfde rijdt ze ook wedstrijden. ‘Die neem ik heel serieus. Het is jammer dat de sport gemengd is en de Belgen vaak winnen, anders was ik steeds de beste.’

Lekker langzaam

Eén van de spannendste onderdelen op het kampioenschap is de tien meter. Daarbij draait het niet om snelheid, maar juist om traagheid. Het doel is zo lang mogelijk over de afstand te doen. Stoppen met trappen, een stilstaande eenwieler of buiten de baan raken, betekent diskwalificatie. ‘Wow, die is heel langzaam!’ roepen de tijdswaarnemers als Hannelore over de finish komt. Dik

32 seconden doet ze over de tien meter, langzamer zelfs dan de Belgen. Nog een Nederlandse titel dus voor Hannelore. ‘Het ging lekker langzaam, ja. Twee jaar geleden was Gert-Jan toch een halve seconde langzamer, nu is het andersom’, zegt ze blij. Het verlies wordt door het Belgische kamp goed opgenomen. De vader van Gert-Jan komt Hannelore uitgebreid feliciteren. Het past bij de gezellige sfeer die rond het toernooi hangt, iedereen lijkt elkaar te kennen. Met in totaal 69 deelnemers is eenwieleren nog een kleine sport, al groeit het wel. ‘Op school ben ik echt het meisje met de eenwieler’, vertelt Hannelore. ‘Dat vind ik niet zo erg. Ik ga op mijn eenwieler naar school, maar alleen op woensdag of vrijdag. Dan is mijn tas niet zo zwaar en val ik niet achterover door het gewicht.’